

Medikamentne mere

„Samo 21 odsto građana zna za koga će glasati“, udarna je vest u današnjoj Politici, (3.1.2012). Istraživanje agencije „Faktor plus“. U prapratnom tekstu stoji i da će zato predizborna kampanja biti jako važna, jer će se građanin u toku kampanje opredeljavati za koji će Partiju glasati, ono što nije sasvim jasno jeste kako će se privoleti i privesti izborima, to jeste izlasku na „glasačko mesto“, izborno mesto, biralište, kao crkvište i pozorište.

Udarna vest je zabrinjavajuća i otrežnjujuća, gotovo isto tako panična kao i rezultati popisa stanovništva, gde nedostaje znatna „živa sila“, kako je to kasnije izvedeno „čitav jedan Niš“, samo drukčije raspoređen, ali to je to u količini i kvantitetu.

Istovremeno, u rezultatima istraživanja porazno je i nepoverenje građana u rad institucija i javnih službi u Srbiji u 2011, tako da gotovo ironično deluje pitanje, te podnaslov u rezultatima istraživanja „Koliko ste zadovoljni radom institucija i javnih službi u Srbiji u 2011?“, ima izuzetaka koji „potvrđuju pravilo“ i čini se jasnim kako i zašto, zbog primernosti u praksi.

Ima evropskih naroda koji za svoje ime i prezime upotrebljavaju pojam „zemlja“, tome prethodi pojam naroda, i onih koji se oslovljavaju sa „država“, čemu prethodi nacija.

Nije uvek nužno, ali ima neke veze između istorije i etimologije, no „država“ je nešto što se osniva, nešto što drži stanovništvo na okupu, „držati“, ili „pridržati“, pojam je vezan sa formiranjem država kod staroslovenskih naroda, tako je bilo, valjda se zato govori o „istorijskim narodima“.

A državu „drže“, „pridrjavaju“ institucije. Kao i identitete spomenici, „kulturna baština, te nije teško zaključiti da najviše poverenja imaju oni istorijski faktori, čimbenici, i pojedinci koji nešto ostavljaju u nasleđe.

Pretpostavljam da će sada sa startom 2012, zajedno sa partijskim predizbornim kampanjama, početi i kampanje za izlazak na izbore. U tom smislu vodiće se i rasprave i kampanje među civilnim stanovništvom, unutar „biračnog tela“.

Ali kako je u pitanju uzajamnost, onih koji će birati, a ne „glasati“, i onih koji će biti birani, partije (ne bih sada ulazila u partijsko posedovanje poslaničkih mandata, „pravilnike“ i „procedure“ „po zakonu“), videla bih šta može medikamentno da se učini

kojom radnjom „preko veze“. Kada god je to moguće i u svakoj prilici, kada je reč o otpuštanju, otpustiti „najbliže“.

Budžet države, a ne partija je već donesen, međutim bilo bi dovoljno biti pošten, pa prebacivati sredstva u ono što se vidi, a ne u ono što se ne vidi.

Kako bi se sve promene u tako kratkom vremenu do izbora očitovale. Tako što „biračko telo“, u stvari vidi sve, i dobro i loše, iako često nema za to „dokaze“. Dokazi šetaju po gradovima i selima, čine korist ili štetu. I to je sasvim evidentno.

I konačno, voditi ne skromnu, nego asketičnu i poslovnu kampanju. Što znači, reći istinu, biti tačan i ne lagati. U tom slučaju nije potreban sav predizborni cirkus, jer su ukrasi svake

Trenutno prestati sa zapošljavanjem rođaka, prijatelja i ostalih partijski lojalnih „stručnjaka“ i „eksperata“. Odmah prestati sa bilo kojom radnjom „preko veze“. Kada god je to moguće i u svakoj prilici, kada je reč o otpuštanju, otpustiti „najbliže“

da narod izađe na izbore, više od 21 posto.

Ili, da pristupi „održanju“ države. Ili, kako da se izvuče nauka iz objavljene ankete, iz analize istraživanja i njenih pokazatelja.

Od dana današnjeg prestati sa svakom vrstom krađe i korupcije. Baciti se isključivo na vodu, bareno povrće i sveže voće. Bez mesa, može sa vremena na vreme malo ribe (u skladu sa hrišćanstvom).

Što više šetati i baviti se fizičkom aktivnošću, što znači ne voziti se u „stranim“ automobilima i s pomoću šofera, „naš“, automobil značio bi i doprinos formiranju „identiteta“. Isto se odnosi i na odeću i obuću. Izbaciti svaku firmiranu „stvar“, objekt i subjekt, kada već nismo pristupili pregovorima za Evropsku uniju. Parkirati se samo tamo gde je to dozvoljeno i svim ostalim građanima.

Trenutno prestati sa zapošljavanjem rođaka, prijatelja i ostalih partijski lojalnih „stručnjaka“ i „eksperata“. Odmah prestati sa bilo

vrste demantovani i unapred korumpirani, oni proizvode efekat kiča i veoma često pornografije. Pokušati ne biti smešan. Što znači razmisliti šta će se reći, što uopšte znači misliti, jer ako mislite možda ćete se i setiti onoga što je bitno. A to će pokazivati koliko je kome stalo do države, do „držanja“. I to se brzo vidi, i čuje.

Držati se narodne poslovice o dobrom glasu koji daleko ide i zlom koji ide još dalje.

U tom slučaju neće biti potrebna seča preostalih šuma poradi predizbornih plakata koji su uglavnom glupi i pored angažovanja svih mogućih agencija i stručnjaka za njihovo „oblikovanje“, smisliti jedan plakat, jedan znak, jedno, ali vredno, što znači sumirati šta si hteo da poručiš. Što će „odati“ legitimitet onog koji poručuje.

Ne kradi, ne laži, ne zaklinji se krivo, jer to je ono što ubija i što je samoubistveno.

I što se, u krajnjoj instanci, može izvesti iz istraživanja.